

גבעות

גבעת חיים מאוחד

מרכזון נעורים מזמין אתכם
לבזאר ענק יד שנייה

שיתקיים בחדר האוכל:
גי'נסים, סוודרים, חולצות,
בגדי ילדים, תינוקות ועוד

שעות פתיחה

יום ו' 13 בינואר מ-10:00 עד 16:00
שבת 14 בינואר מ-10:00 עד 17:00

מחירים מינימליים !!! עד 10 שקלים
נא להצטייד בכסף קטן.

מזן פנימי ט"ו/8 חש"פ י"ב במבז 12 בינואר 2006

משולחנו של יהודה

נושאים רבים שעל סדר יומנו צריכים לדיווח ולהבהרה, ובוודאי לדיון ציבורי נרחב יותר, מחמת קוצר היריעה בדפי "הגבעתון" אתייחס אליהם בתמצית בלבד.

אישור חלוקת המגרשים - הפרצלציה בקיבוץ

- א. בשבוע שעבר התקיימה פגישה של החברים הגרים בשיכוני חצר בהשתתפות עו"ד יובל הלל, שנועדה להציג ולהבהיר את הבעיות הנובעות מהעדר מגרשים לשיוך לכל דירות שיכוני החצר. במהלך הדיון הועלו השגות שונות באשר לפתרונות אפשריים, והבירור לאופציות השונות של יישום ימשך עד ליצירת הסכמות עם כל החברים הנוגעים בדבר. בראש ההתייחסות לסוגייה עמד ויעמוד העיקרון של קיום שוויון הזכויות בכל פתרון שיימצא, בעיקרו בדרך של פיצויים הולמים על-פי טבלת האיזונים.
  - ב. המפגש לעיל פתח את השער לשלב הבא בתהליך האישור של מפת הפרצלציה: הצגת מפת הטיוטה לרשות החברים, ובירור וליבון מוסדר ומובנה של ההשגות והערעורים, עד ליצירת הסכמות עם הכל. המפה תוצג החל מראשית השבוע הבא במבואה של חדר האוכל ומפורטים בה קווי החלוקה של המגרשים המשויכים לכל דירה, וכן רשת הדרכים והכבישים, מגרשי חנייה ושטחים ציבוריים. לכל שיתקשו באיתור דירתם, וכן לכל שיבקשו הסברים נוספים, יעמדו לסיוע חברי ועדת תכנון: ראובן אתר, עקיבא יוגב, אורי אריאלי, איה שטרן, דנה וולף ויהודה גלר. את ההשגות וההסתייגויות, שלבטח יעלו מפי רבים, נא העבירו בכתב אל הרשומים מעלה.
- להזכירכם: המפה הנוכחית הנה בשלב זה טיוטא בלבד ואולם יש בה ביטוי למרבית הפרמטרים והאילוצים הקיימים בפועל (גודל מגרשים, מגורים קיימים, דרכים ותשתיות קיימות ועוד) ובמסגרת התובנה הזו נכון יהיה להתייחס לפרטים.

אישור החלפת שטח בית הספר עם אזור פרדס בית

על היוזמה להחלפת השטחים דיווחנו לפני כמחצית השנה ורק בימים אלה אמור להסתיים התהליך הביורוקרטי של אישור המרת השטחים אשר כולל לשיפוטנו גם את אישור האסיפה. אני מעלה את הנושא בהקשר למפת הפרצלציה עליה תוכלו להבחין במהות החלפת השטחים, כאשר במקום כ-65 דונם הכוללים את שטח "יובלים" ואת סביבותיו שאינם מיועדים לבניית מגורים, אושר לבנייה שטח זהה בגודלו במערב היישוב עליו מתוכננת בנייה של שכונה חדשה המצוינת על גבי המפה.

נרחיב בסוגיה זו לקראת האסיפה.

רכב חברים

- א. לאחרונה החלטנו לשדרג את צי הרכב העומד לרשות החברים ולהחליף את הרכבים משנות הייצור 2000 ו-2001. השדרוג כולל מכירה של הבורות ושתי מכוניות סובארו ורכישה של ארבע מכוניות מדגם "סובארו אימפרזה". הרכישה בוצעה באמצעות חברת "משקי הקיבוצים" ובהנחה משמעותית אשר אפשרה את הקנייה של מכוניות חדשות. מצבת כלי הרכב לחבר תישאר בעינה: 9 כלי רכב.
- ב. בכל כלי הרכב של הקיבוץ מצוי אפוד זוהר המתחייב על-פי חוק, הקפידו ללובשו בעת הצורך.
- ג. בכל עיסוק בנושא הרכב מתבקשת גם הפעם תזכורת למשמעת, ציות והקפדה על קיום נוהלי השימוש ובייחוד בכל הקשור בתקינות הרכבים וקיום כללי הנהיגה. בסוגייה האחרונה - נהיגה במהירויות חריגות שנרשמו בחודש דצמבר, משיא של 151 קמ"ש

ומטה, רבות בתחום של 130 – 150 קמ"ש. דיווח נמסר למרבית הנוגעים בדבר אך ייתכן ויהיה עלינו להכביד את הבקרה והתגובות בעתיד.

ד. בתוכנית התקציב לשנה זו נציע להעלות את מחיר הק"מ ב-10% ביטוי לעלייה המקבילה במחירי הדלק, ועדיין יותר גירעון ניכר בתקציב הסעיף שיכוסה בסבסוד הקהילה.

חשמל

א. מכל מערכות התשתיות בקיבוץ היותר בעייתית הנה מערכת החשמל ומהיבטים שונים:

- בטיחות – בחלקה תוצאה של אי הקפדה על תקנות וכללים, בחלקה מנסיבות של פחת ותקלות הנובעות מהתיישנות המערכת, ובעיקרה על שום ריבוי הצרכים – צרכני החשמל, והצורך בשדרוג ותוספת הספק כתוצאה ממנה.
- התיישנות המערכת – גוררת תקלות משמעותיות, כגון ניתוק הקו לשיכוני החצר לפני כחצי שנה, וכן לקויים רבים בדירות ה"עתיקות" של הקיבוץ.
- הספק – מצריך תכנון מחודש נוכח הצריכה המרובה – הנוכחית והצפויה – של מכשירים צורכי חשמל: מכוונת כביסה ויבשנים, תנורי בישול וחימום, מזגנים, דודי חשמל ועוד.
- תכנון מחודש – הן לאור הצורך לאבטחת ההספק הדרוש לכל צרכן, והן לאור שינוי התשתיות בהתאמה לתוכנית הפרצלציה, והן לצורך תכנון לבצוע השדרוג.
- תקציב

ב. התארגנות הצוות – האחריות הכוללת בידי ישראל יבניאל. ניר וירון ממשיכים בעבודתם כצוות ביצוע ומסתייעים על-פי הצרכים בצוות הבניין ואחרים. חשוב! הועלתה סוגיית הפעילות של הענף אחרי שעות העבודה, בעיקרה קריאות לסיוע

ופתרון תקלות משל החברים. סוכם על חלוקת התורנות הזו כלהלן:

ניר – בימים ב' ג' ה' ו' וכל שבת שנייה. ירון – בימים א' ד' וכל שבת שנייה.

ג. בקרה ומשמעת – הוחלט: כל שינוי במערכת החשמל בדירת החברים ו/או בכל מבנה אחר מחייבת אישור של ישראל ובודק מוסמך. בסוגייה זו נרחיב ונפרט במסגרת של תקנון בנייה פרטית בקיבוץ, שהכנתו לדיון ואישור האסיפה אמורים להסתיים בשבועות הקרובים. אסתפק בשלב זה באמירה כי לא תינתן חתימתנו לאישור בנייה בכל דירה ומבנה של הקיבוץ ללא אישור של בודק חשמל מוסמך.

צמיחה דמוגרפית-קליטת בנים

א. פגישה ראשונה של הצוות המתנדב: רינה דטנר, חגית גרן, עדה בארי, זאביק וייס, אלעד דרך, גיל שבת ויהודה גלר התקיימה השבוע בהשתתפות אהרון ארז. מטרת הפגישה הייתה לימוד הנושא בהיבטיו השונים, וכן להכיר את הסוגיות

- השונות הקשורות בקידומו. לחברים המעוניינים להצטרף לצוות ולהשתלב בפעילותו – הכתובת רינה דטנר.
- ב. במקביל מתעצם העיסוק בהחלטות הממשלה המתייחסות לזכויות לשיוך דירות ולבנייה חדשה בקיבוצים וכפועל יוצא לעלויות הנדרשות למימושן.
- ג. השלב הבא – קבלת החלטה מקדמית באסיפה, שעיקרה: האם רוצה הקיבוץ בצמיחה דמוגרפית. מהתשובה לשאלת המהות שלעיל תיגזר המשכיות הפעילות בנושא, יפורטו יעדיה ותגובש תוכנית פעולה מפורטת ומוגדרת.
- הערה – לא מעט חומר כתוב העוסק בהיבטים שונים של הנושא מצוי בידי ויועבר ברצון לכל המבקשים.

תקציב הקהילה לשנת 2006

- א. הטיוטא של תוכנית התקציב מצויה בימים אלה לפני השלמתה ולקראת תהליך הדיונים והאישור שיפורט להלן:
- בצוות תקציב קהילה – לאחר שלוש פגישות, ופגישה מסכמת הערב ושיתופו בדיון בהנהלת הקיבוץ.
  - בישיבה משותפת של הנהלות הקיבוץ וצוות התקציב אשר מתוכננת ליום רביעי הבא – 18 בינואר.
  - באסיפה – במהלך המחצית השנייה של החודש.
- ב. בתקציב הקהילה באים לידי ביטוי מעבר לפרטי ההקצאות השונות והעיסוק במספרים גם מחלוקות ודילמות ערכיות אשר משפיעות על מתכונתו, ויש להניח כי יבואו לביטוי במהלך הדיונים ואולי גם מעל דפי "הגבעתון" ואחרים.
- דוגמא למחלוקות הקיימות והצפויות מופיעות בדפים הנוכחים במאמרו של אבי טל ובתשובתו של אלון.

תשובה קצרה לאבי טל

שלא כדרכי לא אתייחס לטיעונו הענייניים של אבי, אך אני רואה מחובתי להבהיר את הרקע האישי לאמירתם. לפני כשבוע נכנס למשרדי אבי טל והחל לנהל עימי דו-שיח כעוס שהתנהל כולו בעמידה, ולצערי נקלעתי אליו גם אני. המחלוקת נסבה על רצונו של אבי אשר נמצא כיום בסטטוס של "אובדן כושר עבודה", לקבל בנוסף לקצבה מהביטוח הלאומי ומכספי הביטוח מבטח גרנות, סכום אשר לדעתו מגיע לו מהקיבוץ. כנגד טענתו זו הבהרתי כי הביטוח במבטח גרנות שעשה הקיבוץ לחבריו העובדים בקיבוץ על חשבון הקיבוץ (ולא על חשבון החברים) מכסה, ובכבוד, את ההתחייבות להשלמת הכנסת החבר בתקופת אי-עבודה כתוצאה של אובדן כושר. אגב, לדעתי, אחד הצעדים היותר נכונים כלכלית וסוציאלית שיוזם הקיבוץ בעת השינוי.

התוצאה הישירה של המחלוקת הנה הכתבה בגבעתון.

הערה – עד לפני מספר חודשים היה אבי חבר בהנהלה הכלכלית של הקיבוץ ושותף מלא להחלטותיה. כמו כן העמיד עצמו לבחירה ונבחר כחבר בהנהלה הנוכחית. משום מה בחר להפסיק את חברותו בה. חבל!

שבת שלום
יהודה גלר

ישיבה מס' 13 21 בדצמבר 2005

משתתפים
איתן קרסנטי, יהודה גלר, יורם גור, אורנה חיים,
אלון שפיצר, תמר מגל, צבי מנבר, נדב דרך,
אלעד דרך

משתתפים

דוד עין דר

חסרים

יו"ר הישיבה אלון שפיצר

של ההלוואה ללא קנס, או לקבל את
הסכמת הבנק לדחיית העמדת ההלוואה
ולפירעון החוב הקיים על-ידי הקיבוץ
מכספים קיימים שייעודם לא הוחלט
עדיין על-ידי הקיבוץ.

1. אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית
מס' 12 מיום 9/11/05.
אושר הפרוטוקול הנ"ל.

2. העתקת השטח המושכר לסלע-עד
(צינורות) לאזור שטח מבני משק
וסככת פלימת.

4. תוכנית משק 2006

הוחלט:

- (1) אושרה תוכנית המשק תוך הצגת
דרישה להעמיד לצורכי תוכנית
המשק 3 משי"ח למימון חזר
חובות ומס הכנסה להם אין
מקורות מהפעילות.
- (2) דיון בהנהלה הכלכלית על
פעילות הענפים הקטנים לאחר
סיכום פעילות 2005.
- (3) דיון על ייעוד הכספים מרומניה
תוך שימת דגש על רזרבה עקב
סיכוני המס שעומדים מול
הקיבוץ.

הוחלט: להתקשר עם ציון פחימה
בהסכם חדש להשכרת שטח בייעוד
למבני משק בדרום הקיבוץ בשטח חלופי
לשטח הקיים, על-מנת לעמוד בדרישות
החוק, השטח יושכר לעד שש שנים
בכפוף להתחייבות וערבות של ציון
פחימה לביצוע פינוי השטח הקיים
ולבנייה אם תידרש רק עם היתרי בנייה
כחוק. הכניסה לשטח תהיה מהצומת
מול ההודיה בצמוד לגדר המערבית של
ההודיה.

3. הלוואת מיחזור מבנק הפועלים

הוחלט: לנסות להגיע להסדר עם בנק
הפועלים למתן אישור לפירעון מוקדם

רשם: אלון שפיצר – מרכז משק

מה לעשות

פנייה לחבר קיבוץ העובד בקיבוץ (או מול חשבונית, למשל בגת)

הזכויות הסוציאליות שלך הן עניין לרצונו הטוב של המעסיק, ואינן מוסדרות:
• עם השינוי נמחקו ימי החופשה שלך.

- לפני שנתיים לא שולם לך יום הבראה אחד (למען הדיוק, כמעט יום שלם).
- הכספים עבור פיצויי פיטורין (שנצברים במקרה שלא נמשכו ומצורפים לפנסיה שלך) לא הופקדו כלל במשך שנתיים. בשנה האחרונה הופקדו רק 6 אחוזים מתוך 8.3 האחוזים האמורים להיות מופקדים.
- כספי הזכויות הסוציאליות המועברים מגת אינם מופקדים במלואם על שמך.
- רק לאחרונה נאמר לי, שביטוח אובדן כושר עבודה מיועד להגן על הקיבוץ במקרה של... ולא עליך. שאל את שכנך העובד בחוץ, האם גם המעסיק שלו חש חירות לא להפריש כספים או לא לשלם חלק מהזכויות הסוציאליות.
- שאל את שכנך הפנסיונר, מה ההרגשה להיות נתון ל"טוב לבו" של מישהו כשאתה גמלאי.

מה לעשות?

- להצביע נגד כל תקציב שיוגש ואינו מטפל בבעיות שהועלו.
  - לדרוש מנציגך בהנהלה הכלכלית-ועד ההנהלה לתקן את המצב.
  - לדרוש סיכומים ברורים בכתב, בכל פעם שנערכים הסכמים בינך לבין המעביד (הקיבוץ).
- הקיבוץ מסתייע בייעוץ משפטי (על חשבונו), על-מנת לטשטש את יחסי עובד-מעביד הקיימים בינך לבין הקיבוץ.
- יש לשאוף להעביר את כל העובדים לעבודה מול תלוש משכורת אמיתי. (אני מודע למחיר, כגון חשיפה למסים, אבל לא ייתכן שהתנאים הסוציאליים הם כחסד מצד המעסיק).

אבי טל

תגובה לרשימה של אבי טל - מה לעשות

בראשית דברי אתחיל בתקציר של סיפור ילדים ידוע:

...יום אחד התעורר פו הדוב והרגיש רעב מאוד, הלך פו הדוב לבקר את חברו השפן, קיבל פו הדוב מחברו השפן דבש לרוב וכשגמר לסעוד ליבו, לא יכול היה לצאת מפתח ביתו הצר של השפן. כל שוכני היער התקבצו לעזור אבל ללא הועיל, עד שפו הדוב לא רזה הוא לא הצליח להיחלץ מביתו של השפן למגינת ליבו של השפן ופו הדוב עצמו.....

מוסר השכל ראשון - זכור מאין באת ולאן אתה רוצה להגיע....

מוסר השכל שני - תאבון בריא יכול גם להיות מאוד לא מועיל....

לאבי אני מציע, אל תשפוך את התינוק עם המים, דאג למים נקיים וחמים שיהיה נעים לגדל את התינוק עפ"י יכולתך וכישורך.

כל זאת למה ?

אנחנו, הנהלת הקיבוץ שנבחרה לנהל את ענייני הקיבוץ שואפים ופועלים להעלות את רווחת החבר, תוך דאגה לכל מגזרי האוכלוסייה עפ"י סידרי העדיפויות שאתם חברי הקיבוץ קבעתם: קניית פנסיה ליעד שהוגדר, רמת חיים סבירה למי שהגיע לגיל פנסיה, סכום בסיס לקיום למי שאינו יכול להשתכר, סיבסוד תרופות, טיפול שיניים, הוצאות רכב, הוצאות מים, דאגה לבעלי צרכים מיוחדים, תשלום חובות הקיבוץ ועוד משימות רבות.

את כל זה ניתן לבצע תוך הקפדה על מקורות כספיים אמיתיים. הקיבוץ שייך לחבריו, כל עוד לא הוחלט על-ידכם אחרת, אין יחסי עובד מעסיק והחברים הינם חבר של עצמאיים, אשר מקיימים את הקיבוץ ממיסים המשולמים לקהילה. חלק מהמיסים מחושב בקריטריונים זהים לחישוב מיסים המוטלים על עובדים שכירים. דרך חישוב זו הוחלטה על-ידכם.

מי שחפץ "לאכול יותר דבש" עלול למצוא עצמו ביום המחרת לאחר ששפך את התינוק עם המים, ללא מקורות לקיום כל היעדים שאתם החלטתם.

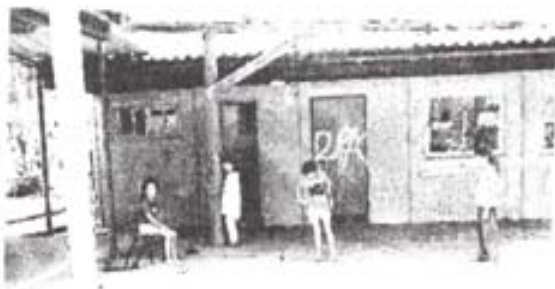
כעת, כשתקציב 2006 על הפרק ניתן להיפרד מהסיסמאות, לקבוע מדיניות תקציב עפ"י יעדים ומקורות כספיים. בידכם, בקולכם ובמעורבותכם להחליט.

עצתי הצנועה, זיכרו מאין באתם וחישובו לאן ואיך ברצונכם להגיע. אני בטוח בשכל הישר של רוב הציבור שבהחלטותיו יענה טוב ממני לרשימה עליה אני מגיב כאן.

אלון שפיצר - רכז משק

העיקר לא לפחד כלל

הוא הפתיע אותנו כשהופיע בקטע מחול סולו מלא עוצמה, בטקס הזיכרון לשואה, וכן בריקוד קבוצתי בערב יום הזיכרון לחללי צה"ל.

בגיל ארבע-עשרה וחצי, **גון בירן**, בנה של רוני, כבר מודע לדרכו הייחודית: "יש לי בעיה עם המיין-סטרים, עם המודה". את מקומו הוא מצא בבית הספר הדמוקרטי בחדרה, שם גילה את עצמו כאישיות יוצרת ועצמאית.

בית הספר הדמוקרטי

אי-שם, בפרדסים, בין אליכין לחדרה שוכן בית הספר הדמוקרטי של חדרה. מבנים ישנים, כמעט מוזנחים, אווירה ביתית – כאן מתנהלים חיי ילדים מגיל הגן עד סוף י"ב, ומהווים משיכה לשוחרי חינוך מתקדם בארץ ובחו"ל.

בית הספר הדמוקרטי מתנהל כקהילה, הכוללת מורים ילדים והורים. המסגרת הלימודית-חינוכית היא מבנה ארגוני דמוקרטי, בו כולם שווים – ללא הבדל גיל.

התלמידים שותפים בקביעת חוקי בית הספר, באמצעות ארבע רשויות שנבחרות בבחירות דמוקרטיות בהצבעת רוב: הרשות המחוקקת – האסיפה הכללית או הפרלמנט, הקובעת את חוקי בית הספר, הרשות המבצעת, המורכבת מוועדות ביצוע, הרשות ליישוב סכסוכים והרשות המבקרת.

בית הספר מסייע לתלמיד לרכוש כלים להגשמת מטרותיו, מאפשר לו למצות את זכויותיו כאדם ועוזר לו להגיע למימוש עצמי בדרך של הכרת פנימיותו, גילוי רצונותיו, זיהוי יכולותיו ומציאת הכלים הייחודיים להשגתם.

הלמידה מתרחשת בקבוצות רב-גיליות. התלמידים בוחרים את התכנים, יש להם חופש בחירה בין המקצועות השונים ומגוון אפשרויות למידה: באופן אישי, יחידי, קבוצתי, ותוך כדי דיאלוג מתמיד בין התלמיד לצוות בית הספר.

משמעות הבחירה בבית הספר היא העברת האחריות ללמידה, מהמערכת לתלמיד.

תפקיד המורה בבית הספר הוא בראש ובראשונה לנהל דיאלוג מתמיד עם תלמידיו, לאפשר לתלמיד לגלות את העושר הטמון בו ולהרחיבו באופן שהוא מארגן את סדרי עדיפויותיו וקדימויותיו.

לכל תלמיד צמוד חונך. החונך אמור להיות האדם הקרוב ביותר לילד בבית הספר. הוא מכיר היטב את הילדים שהוא חונך ונמצא אתם בקשר יומיומי. הוא מסייע לחניכיו בהתלבטויות שלהם, בבחירת תחומי הלימוד שלהם, בעמידה במחויבות שלהם, עומד לצדם בעת מצוקה או שמחה.

בימים אלה עומדים להתחיל להקים את המבנה החדש, לאחר שאוכלוסיית בית הספר אשרה בהצבעה את תוכנית האדריכל.

איך הגעת לבית הספר הדמוקרטי, ואיך השתלבת בו?

זה התחיל מכך שלא היה לי טוב במסגרת הרגילה, והחלטתי שאני לא חוזר ללמוד בה. חיפשתי מסגרת שאני אהיה שלם עם דעותיה.

בימים הראשונים לא הבנתי בכלל מה קורה, ישבתי בחוץ והבטתי באחרים. ככה זה נמשך כמה חודשים... עד שיצרתי קשרים עם אנשים אחרים שהיו בחצר (אני מכנה את הילדים "אנשים") ויחד חיפשנו משהו לעסוק בו.

דבר ראשון נכנסתי לסדנת בנייה בבוץ. לאט לאט זה הוביל לעוד נושאים ולעוד מעורבות. יש משהו מאוד גדול לילד שנכנס לבית ספר דמוקרטי אחרי בית ספר רגיל: זו השמחה של להיות במצב של חופש.

למעשה, אני לא לומד את המקצועות הפורמליים. הבנתי שזה ויתור על דברים, כגון תעודת בגרות, זאת החלטה שעשיתי עם עצמי. אני מוצא את עצמי בפעילויות שמתרחשות במרכזים לאומנות, צילום, קרקס ועוד.

בית הספר הוא סוג של קהילה, כמו משפחה, אני מרגיש שם טוב, למרות שיש גם ימים קשים, זה חלק מההתמודדות בבית הספר, כי אין לנו את הגבולות. זה סוג מסוים של חוסר ודאות, כי אם אני לא יוזם משהו חדש ומתעניין בשעורים חדשים, אז לפעמים אין לי במה להתעסק.

מה תחומי התעניינות שלך?

אומנות פלסטית. אני מאוד אוהב את אומנות המיצג והמיצב, שגם מתחברים לריקוד. אני עוסק הרבה בצילום, שזה המשך לאומנות פלסטית. יש חדר צילום ובו גם מדיה דיגיטלית וגם צילום סטילס. יש מעבדה להדפסה ופיתוח נגיב. אני מצלם מחוץ לבית ספר ויש הרבה דברים מאחורי הצילום. עברתי כל מיני דברים, החלפתי שיערים ולקח לי שנתיים למצוא את עצמי ואת המקום שלי בבית הספר. העיסוק החשוב לי עכשיו הוא מחול. אני מרגיש שהגעתי למקום שאני הכי מתאים לו.

נוצרו קשרים עם ילדים?

מצאתי חברים ושייכות, חברים מתחלפים כל הזמן ויש חדשים. בית הספר הזה לא מתאים לכולם, החברה נוצרת מסוג של אנשים מיוחדים, עם מחשבה קצת אחרת. חלקם נמצאים שם מגיל ארבע, הם לא מכירים מסגרת אחרת, ולכן אי-אפשר להגיד שהם נפלטו מהחינוך הפורמלי.

אתה שותף לפעילות החברתית, לוועדות?

כן, הייתי שנתיים בוועדה, שהיא ועדת ביקורים. תפקידה לארח קבוצות, בדרך כלל סטודנטים, שבאים להכיר את בית הספר הדמוקרטי. יש הרבה ביקורים כאלה וזה יוצר בעיות, כי ילדים מרגישים כמו קופים שמוצגים לראווה. הוועדה ניסתה להתחשב במצב כמה שיותר, גם באורחים וגם בבית הספר. השנה לא לקחתי על עצמי פעילות בוועדה. זו בחירה שלי, כי זה מתיש.

לדעתך ילדים בדמוקרטי שונים מילדים בבתי ספר רגילים?

אנחנו אותם בני אדם כמו בכל מקום. אני חושב שאנשים בבית הספר שלנו יותר בוגרים, יש להם את הכלים להתבטא ולהיות פתוחים – למרות שזה כבר עניין של כל אחד עם עצמו – ולהקשיב, שזה מאוד חשוב. זה מתבטא בצורת דיבור אחרת, ובמחשבה אחרת. בדמוקרטי יש הרבה יותר מקום להתבטא, לחשוב בעצמך, במקום שיכתיבו לך מה לחשוב, ולי זה מתאים.

אני לא רואה שיש אחר-כך בעיה להתאקלם בעולם הרחב, להיפך, בית הספר הדמוקרטי מקנה כלים להתמודד בחיים יותר מבתי הספר הרגילים, כי בהם אין את הבחירה הזאת, להסתכל ולהחליט, והרי בחיים מה עושה בן אדם? מסתכל ומחליט...!

אתה פתוח לקלוט דברים מסביב, מחוץ לבית הספר?

מעניינים אותי דברים כלליים, גם פוליטיים, אפילו שאני לא יכול להכיל אותם והרבה פעמים אני מתכחש. אני חושב שהכי מציק לי בארץ שלנו זו החברה: אני רואה את האנשים, את הנוער, יש המון אלימות, זו לא החברה שלי. כל החיים, מאז שיש לי מחשבה משלי, יש לי בעיה עם המיין-סטרים, עם המודעה. הגל הזה של להיות כמו כולם, זה דבר נוראי בעיני. זה דור שהוא אליס, אוהב מחשב וטלוויזיה, וזה שלילי בעיני. אני חושב שאלה הדברים הגדולים שיוצרים את האלימות הזאת שקיימת עכשיו. יש דברים שאני מזועזע מהם לגמרי, בישראליות, וכמה זה מתגלגל עוד ועוד. מספרים לי על דברים שהיו פעם ואני רואה כמה זה אחרת היום.

תמשיך בדמוקרטי?

אני לא חושב שאני יכול כרגע להיות במסגרת אחרת, למרות שיש ימים שזה משעמם אותי, שכבר לא טוב לי. זה לא קל, גם כשאתה כבר מעורה. בית הספר יוצר את החופש והאפשרות לעשות דברים, למי שיש כוח לעשות אותם, ולמי שיש לו מה לתת. למי שאין לו את הדברים האלה זה לא מצליח. צריך תמיד להיות יוזם

בשביל זה. לי זו מסגרת מאוד טובה ואני רואה את האפשרות הזאת, לעשות דברים, וזה הדבר החשוב.

זו שנת הלימודים הרביעית שלי בדמוקרטי. לא הייתי בטוח שהמקום מתאים לי. רק בשנה האחרונה ההרגשה שלי השתנתה ממש והבנתי את המקום שלי בבית הספר. היום אני שלם עם עצמי. זו כנראה היתה הצורה הנכונה אתי, זה באמת לא מתאים לכל אחד.

איך הגעת למחול?

זה התחיל בשנה הראשונה בבית הספר. הצטרפתי לשיעור אלתור במחול. זה היה השיעור הראשון שבכלל נכנסתי אליו – אחרי זה היתה לי הפסקה לשנה, ואז התחלתי לרקוד ממקום של גילוי ראשוני, שאני אוהב ומתגעגע אליו, מקום של מישהו שעוד לא הכל מוטבע בו. עשיתי עבודה בשיתוף עם עוד מישהי, ויחד הפעלנו חמישה רקדנים. זו היתה מסגרת מאוד שיתופית, עם זכות דיבור גדולה לכל אחד. היצירה נקראת "מת בארץ", עבדתי עליה חצי שנה, ובחלק ממנה הופענו גם פה בקיבוץ בערב הזיכרון לחללי צה"ל. הופענו גם בערב של אומנים צעירים ביבנה. בסוף השנה הצגנו את הקטע בבית הספר, היה פידבק גדול ואני הבנתי שיש בי יכולת וכוח לעשות דברים.

תוך כדי הריקוד אני לומד מה זה להופיע, וכמה קשה לאסוף אנשים, כי אני גם חבר שלהם וגם צריך להגיד להם מה לעשות. לא תמיד הם שומעים לי, תלוי מי האנשים. היו מתחים, גם נפגעת, היה לי קשה להתמודד עם דברים ועם עצמי.

לנושא השואה התחברתי כשראיתי שזה מעניין אותי. יצרתי ריקוד עם קיר וצל, ובז' על הגוף. הקלטתי את **מיכל אפרת** קוראת שמות של מחנות ריכוז והשמדה, ואחרי זה עבדתי על הקול שלה.

את הקטע הזה יצרתי לבד בבית, בכמה שעות. זו היתה חוויה. בבית הספר עשינו מזה גירסה של שישה אנשים. בזמן העבודה היו לי תחושות קשות בגוף, אי-נעימות, כאב. נכנסתי לטרנס לא חיובי. הריקוד הוציא מתוכי את הדברים האלה, שקשורים כנראה בתחושות שלי כשאני חושב על השואה.

טוב לי לרקוד, אבל עולים בי גם כל מיני ספקות, שאלות. בחזרות אני לומד לעבוד עם אנשים, משפר כושר - זה אימון נהדר. יש מי שזה טבעי אצלו, לעומת מישהו שבא מטכניקה, ורואים כל הזמן את ההבדל. טכניקה אפשר לשפר - את הדבר הטבעי אי-אפשר לשפר.

די ברור לי שאני רוצה להיות יוצר, כוריאוגרף, זה שממציא את התנועות, נכנס לעומק היצירה וגם אוסף את הקבוצה. זה הרבה יותר מהתנועות, הן באות לי אחרי זה.

היצירה שבך היתה פורצת גם במקום אחר?

בטח שהיתה פורצת. אולי בגיל אחר, אולי במקום אחר.

מגיל מוקדם יצרתי. קיבלתי הרבה עידוד ותמיכה בבית, הרבה מסבתא **פוריה**, דמות מרכזית בחיי, בעצמה יוצרת ואומנית בנפשה, נותנת לי המון.

בית הספר הדמוקרטי מאוד מתאים לי, אבל אני חושב שהייתי מגיע ליצירה גם במקום אחר.

אין בך פחד מהעמיד?

רוב התלמידים מבית הספר עושים בגרות. שואלים אותי למה אתה לא מתכוון לבגרות. בהתחלה הייתי אומר שאני אעשה, ואז לאט לאט גיליתי שאני כבר לא אוכל לעשות בגרות. עכשיו אני כבר לא מתעסק בזה. כנראה שאני לא אעבוד בהיי-טק, הבחירה יכולה להיות בין הממסד, למשל להקת בת שבע, או יצירה עצמית. עוד יש לי זמן לחשוב...

ראיינה דינה רמגי

לכל חברי הקיבוץ

הנידון: איסור כניסה למפעל "פרגת" ללא קבלת אישור ממארח

לחברים שלום רב, לאחרונה נתקלתי במספר מקרים בהם הבחנתי בחברי משק (איחוד ומאוחד) מסתובבים ברחבי המפעל ללא שהוזמנו להיכנס למפעל על-ידי גורם מוסמך.

מדבר באנשים ש"רק קפצו להגיד שלום", הורים או סבים וסבתות ש"רק רצינו להראות לילד איך שופכים את הפרי", או "הוא מאוד אוהב לראות איך מכינים מיץ" וכדומה.

ברצוני להדגיש כי המפעל הינו עתיר סיכונים שונים, כגון משאיות כבדות, מלגזות עמוסות, אזורים בהם פועלות מכונות מסוכנות, סכנת נפילה, קיטור ומים חמים ואף ריכוזי חומרים מסוכנים. ברור לכולנו כי אדם לא מוסמך המסתובב באזורים אלה חושף את עצמו ואת הסובבים אותו לסיכונים ולסכנת פגיעה ותאונה. לפיכך ברצוני להבהיר את נושא הכניסה למפעל והביקור בו:

1. הכניסה מותרת לעובדי המפעל, ספקים, ומבקרים בתיאום בלבד!
2. אסורה הכניסה ללא תיאום מראש לצורך טיולים, התרשמות מהעבודה, לקפוץ להגיד שלום/להביא אוכל לחבר או לקרוב משפחה וכדומה.
3. אסורה הכניסה לעובדים לשעבר ללא שכניסתם תואמה ואושרה מראש.
4. הגורמים המוסמכים לאשר כניסה למפעל הינם ברמת מנהל מחלקה בלבד! אסור לעובדים זוטרים לאשר כניסת מבקרים מבחוץ.

ברצוני להודות מראש על שיתוף הפעולה, על-מנת לשמור על שלום המבקרים ושלום העובדים במפעל.

בברכה

זהר חבה
קב"ט פריגת

שאלה למזכיר הקיבוץ

זה שנה שאנו, חברי גבעת חיים משתמשים בטלפונים סלולריים של חברת פלאפון, אך דיבוריות ברכב של הקיבוץ עדיין אין.

למי התשובה למחדל הזה?

ולמי תהיה התשובה כשתקרה תאונה חס וחלילה.

כותב אלמוני, "בשם ציבור הנהגים"

ערב מרוקאי

השבוע התקיים במועדון ערב משלנו, בטעם וסגנון צפון אפריקאי. הגיעו כ-50 אנשים – ואיזה טעם...! ואווירה...! מוזיקה מרוקאית, תצוגת מלבושים מקוריים ממרוקו שהבאנו משדרות.

טעמנו מאכלים מהמטבח הטונסאי שהוכנו כל-ידי ידידים שלנו יוצאי טוניס, ולקינוח ליקקנו אצבעות עם השבקייה (רשתיות) שהכין מרדכי שבת וטעמן כטעם הדבבש, ותה מרוקאי.

שמענו סיפורים מטוניס, חוויות מטיול במרוקו אותן סיפר יהודה קליין, והחכמנו עם פתגמים שהוקראו על-ידי חלק גדול מהנוכחים.

תודה לחברות שעזרו – אסתר גבע, רבקה אנג'ל, שנטי ותלמה, שהגישו את האוכל לשולחן וכך נוצרה אווירה של מועדון-מסעדה. מצב הרוח היה מרומם וסיימנו עם השיר של שלמה בר והברירה הטבעית "ילדים זה שמחה".

ביום שני 23 בינואר יתקיים ערב בשיתוף עם ועדת התרבות של המועצה האזורית "כוח של חלום" – פיסול בתנועה.

ביום שני, 13 בפברואר תתקיים מסיבת ט"ו בשבט.

נעמי ואיציק משי

הידד לצעירים

בשנתיים האחרונות יותר ויותר לוקחים הצעירים חלק נכבד בארגון והשתתפות בחגי ישראל – לדוגמא, ראו וצחקו בחנוכה.

חלק נכבד מהצעירים שנוטלים חלק בפעילות הענפה מורכב מצוות הפאב המורחב, הנהלה וברמנים מזדמנים – אז מי אמר שפאב זה דבר רע.

ולכן אנחנו, מספר חברים, מבקשים להצדיע ולהריע, ובעיקר להודות לחברה הצעירים, שמכניסים משב רוח צעיר ושובב לחגים – המשיכו בדרככם!

תודה לכם – מהחברים

כותב אלמוני

מלת טובה
למרכזי שבת
לששי שבת
להולדת הנכד יובל
בן אציל ונילי
ברכות למשפחה

התחדשות - גשם
ביום שישי 13 בינואר
בין 10:00 ל-14:00
בפרפרים

תצוגה ומכירת בגדי התחדשות
בואו לראות ולקנות בגדי מעצבים